

ΟΔΗΓΙΑ 2008/114/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, και σχετικά με την αξιολόγηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τον Ιούνιο του 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε την εκπόνηση συνολικής στρατηγικής για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας. Στις 20 Οκτωβρίου 2004, η Επιτροπή, ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό, εξέδωσε ανακοίνωση σχετική με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας στην οποία διατύπωνε προτάσεις ως προς τον τρόπο ενίσχυσης της πρόληψης, της ετοιμότητας και της αντιμετώπισης σε ευρωπαϊκό επίπεδο τρομοκρατικών επιθέσεων κατά υποδομών ζωτικής σημασίας.
- (2) Στις 17 Νοεμβρίου 2005, η Επιτροπή εξέδωσε πράσινη βίβλο σχετικά με το ευρωπαϊκό πρόγραμμα προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας, η οποία προέβλεπε επιλογές πολιτικής για την εκπόνηση του εν λόγω προγράμματος και του δικτύου πληροφοριών προειδοποίησης για τις υποδομές ζωτικής σημασίας. Στις παρατηρήσεις που έγιναν σχετικά με την εν λόγω πράσινη βίβλο επισημαίνεται η προστιθέμενη αξία ενός κοινοτικού πλαισίου για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας, αναγνωρίστηκε δε η ανάγκη αύξησης των δυνατοτήτων προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας στην Ευρώπη και περιορισμού των τρωτών σημείων των υποδομών ζωτικής σημασίας. Τέλος, δόθηκε έμφαση στη σπουδαιότητα των κομβικών αρχών της επικουρικότητας, της αναλογικότητας και της συμπληρωματικότητας, καθώς και στον διάλογο μεταξύ των εμπλεκόμενων παραγόντων.
- (3) Τον Δεκέμβριο του 2005, το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει

πρόταση για το ευρωπαϊκό πρόγραμμα προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας (ΕΠΠΥΖΣ) και αποφάσισε ότι αυτό θα έπρεπε να βασισθεί σε μια προσέγγιση αντιμετώπισης όλων των κινδύνων, με προτεραιότητα στις τρομοκρατικές απειλές. Στο πλαίσιο της προσέγγισης αυτής, οι ανθρωπογενείς και οι τεχνολογικές απειλές καθώς και οι φυσικές καταστροφές θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στην προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας, αλλά η προτεραιότητα θα πρέπει να δοθεί στις τρομοκρατικές απειλές.

- (4) Τον Απρίλιο του 2007 το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα σχετικά με το ΕΠΠΥΖΣ, με τα οποία επανέλαβε ότι αποτελεί τελικά ευθύνη των κρατών μελών να προβαίνουν σε ρυθμίσεις για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας εντός των εθνικών τους συνόρων, ενώ παράλληλα εξέφρασε ικανοποίηση για τις προσπάθειες της Επιτροπής να αναπτύξει μια ευρωπαϊκή διαδικασία για τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας (ΕΥΖΣ) και για την εκτίμηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους.
- (5) Η παρούσα οδηγία συνιστά το πρώτο βήμα μιας σταδιακής προσέγγισης προς τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ΕΥΖΣ και την εκτίμηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους. Κατά ταύτα, η οδηγία επικεντρώνεται στους τομείς της ενέργειας και των μεταφορών, θα πρέπει δε να επανεξεταστεί με σκοπό την εκτίμηση των επιπτώσεων της και της ανάγκης να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της και άλλοι τομείς, όπως μεταξύ άλλων ο τομέας της τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ).
- (6) Η πρωταρχική και ύπατη ευθύνη για την προστασία των ΕΥΖΣ ανήκει στα κράτη μέλη και στους κύριους/διαχειριστές των υποδομών αυτών.
- (7) Υπάρχουν στην Κοινότητα ορισμένες υποδομές ζωτικής σημασίας των οποίων η βλάβη ή η καταστροφή θα είχε σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο. Τούτο είναι δυνατόν να περιλαμβάνει διασυνοριακές οριζόντιες συνέπειες απορρέουσες από αλληλεξαρτήσεις μεταξύ διασυνδεδεμένων έργων υποδομής. Αυτές οι ΕΥΖΣ θα πρέπει να προσδιορίζονται και να χαρακτηρίζονται μέσω κοινής διαδικασίας. Η αξιολόγηση των απαιτήσεων ασφαλείας για τις εν λόγω υποδομές θα πρέπει να διεξαχθεί στο πλαίσιο ελάχιστης κοινής προσέγγισης. Τα διμερή συστήματα συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών στον τομέα των υποδομών ζωτικής σημασίας αποτελούν καθιερωμένο και αποτελεσματικό μέσο διαχείρισης των διασυνοριακών υποδομών ζωτικής σημασίας. Το ΕΠΠΥΖΣ θα πρέπει να βασισθεί στη συνεργασία αυτή. Οι πληροφορίες που σχετίζονται με τον χαρακτηρισμό μιας συγκεκριμένης υποδομής ως ΕΥΖΣ θα πρέπει να διαβαθμίζονται στο κατάλληλο επίπεδο, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία της Κοινότητας και των κρατών μελών.

⁽¹⁾ Γνώμη της 10ης Ιουλίου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 116 της 26.5.2007, σ. 1.

- (8) Επειδή για ορισμένους τομείς υπάρχει ιδιαίτερη εμπειρία, εμπειρογνομosύνη και απαιτήσεις όσον αφορά την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας, θα πρέπει να αναπτυχθεί μια κοινοτική προσέγγιση για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας η οποία να εφαρμοσθεί με γνώμονα τις τομεακές ιδιαιτερότητες και τα ισχύοντα τομεακά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων όσων ήδη ισχύουν σε κοινοτικό, εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, με γνώμονα τις συμφωνίες διασυνοριακής αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ κυρίων/διαχειριστών ήδη υφισταμένων υποδομών ζωτικής σημασίας. Με δεδομένη την ιδιαίτερα σημαντική συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην εποπτεία και διαχείριση των κινδύνων, στον σχεδιασμό της συνέχισης της λειτουργίας και στην αποκατάσταση των συνεπειών από καταστροφές, η κοινοτική προσέγγιση θα πρέπει να ενθαρρύνει την πλήρη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα.
- (9) Όσον αφορά τον τομέα της ενέργειας και, ειδικότερα, τις μεθόδους παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας (σε σχέση με την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας), γίνεται κατανοητό ότι, όπου κρίνεται αναγκαίο, στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας δύνανται να περιλαμβάνονται τα μέρη μετάδοσης της ηλεκτρικής ενέργειας των πυρηνικών σταθμών παραγωγής ενέργειας, αλλά εξαιρούνται τα αμιγώς πυρηνικά τμήματα που καλύπτονται από την οικεία νομοθεσία περί πυρηνικής ενέργειας, περιλαμβανομένων των συνθηκών και της κοινοτικής νομοθεσίας.
- (10) Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει τα υφιστάμενα τομεακά μέτρα σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο. Όπου ήδη υπάρχουν κοινοτικοί μηχανισμοί, αυτοί θα πρέπει να εξακολουθήσουν να χρησιμοποιούνται για να συμβάλουν στην εν γένει εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Θα πρέπει να αποφεύγονται οι επαναλήψεις ή οι αντιφάσεις μεταξύ των διαφόρων πράξεων ή διατάξεων.
- (11) Σε όλες τις χαρακτηριζόμενες ως ΕΥΖΣ, θα πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή σχέδια ασφαλείας λειτουργίας (ΣΑΛ) ή ισοδύναμα μέτρα που θα περιλαμβάνουν προσδιορισμό σημαντικών περιουσιακών στοιχείων, αξιολόγηση του κινδύνου και προσδιορισμό, επιλογή και αναγνώριση προτεραιότητας των αντίμετρων και των διαδικασιών. Για την αποφυγή περιττών εργασιών και επαναλήψεων, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει καταρχάς να αξιολογεί εάν οι κύριοι/διαχειριστές των χαρακτηριζόμενων ως ΕΥΖΣ διαθέτουν τα κατάλληλα ΣΑΛ ή παρόμοια μέτρα. Εφόσον δεν υφίστανται τα σχέδια αυτά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για να διασφαλίζεται η εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίζει ως προς την καταλληλότερη μορφή δράσης όσον αφορά την κατάρτιση ΣΑΛ.
- (12) Τα μέτρα, οι αρχές, οι κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένων των κοινοτικών μέτρων καθώς και των διμερών ή πολυμερών συστημάτων συνεργασίας, τα οποία προβλέπουν σχέδιο παρόμοιο ή ισοδύναμο προς ΣΑΛ ή προβλέπουν θέση αξιωματικού συνδέσμου ασφαλείας ή ισοδύναμη, θα πρέπει να θεωρούνται ότι πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας σε σχέση με το ΣΑΛ ή τον Αξιωματικό Σύνδεσμο Ασφαλείας αντιστοίχως.
- (13) Σε κάθε ΕΥΖΣ θα πρέπει να υποδεικνύονται αξιωματικοί σύνδεσμοι ασφαλείας με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας και της επικοινωνίας με τις αρμόδιες εθνικές αρχές προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας. Για την αποφυγή περιττών εργασιών και επαναλήψεων, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει καταρχάς να αξιολογεί εάν οι κύριοι/διαχειριστές των χαρακτηριζόμενων ως ΕΥΖΣ διαθέτουν ήδη αξιωματικό σύνδεσμο ασφαλείας ή πρόσωπο ισοδύναμων καθηκόντων. Εφόσον δεν υφίσταται αξιωματικός σύνδεσμος ασφαλείας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για να διασφαλίζεται η λήψη των κατάλληλων μέτρων. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίζει ως προς την καταλληλότερη μορφή δράσης όσον αφορά τον ορισμό των αξιωματικών συνδέσμων ασφαλείας.
- (14) Για τον αποτελεσματικό προσδιορισμό των κινδύνων, των απειλών και των τρωτών σημείων στους επιμέρους τομείς απαιτείται επικοινωνία μεταξύ των κυρίων/διαχειριστών των ΕΥΖΣ και των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να συγκεντρώνει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις ΕΥΖΣ που βρίσκονται στο έδαφός του. Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει από τα κράτη μέλη πληροφορίες γενικού χαρακτήρα σχετικά με τους κινδύνους, τις απειλές και τα τρωτά σημεία σε τομείς όπου έχουν εντοπισθεί ΕΥΖΣ, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον συντρέχει περίπτωση, των πληροφοριών για πιθανές βελτιώσεις στις ΕΥΖΣ και στις οριζόντιες αλληλεξαρτήσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να αποτελούν τη βάση για τη διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων από την Επιτροπή για τη βελτίωση της προστασίας των ΕΥΖΣ, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο.
- (15) Για να διευκολυνθεί η βελτίωση της προστασίας των ΕΥΖΣ, δύνανται να εκπονηθούν κοινές μέθοδοι για τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των κινδύνων, των απειλών και των τρωτών σημείων για τα περιουσιακά στοιχεία των έργων υποδομής.
- (16) Οι κύριοι/διαχειριστές των ΕΥΖΣ θα πρέπει να διαθέτουν πρόσβαση, πρωτίτως μέσω των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, στις βέλτιστες πρακτικές και μεθόδους σχετικά με την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας.
- (17) Η αποτελεσματική προστασία των ΕΥΖΣ απαιτεί επικοινωνία, συντονισμό και συνεργασία σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο. Τούτο επιτυγχάνεται καλύτερα μέσω του καθορισμού σημείων επαφών για την προστασία των ΕΥΖΣ («σημεία επαφών για την προστασία των ΕΥΖΣ») σε καθένα από τα κράτη μέλη, τα οποία θα πρέπει να συντονίζουν τη διαχείριση των θεμάτων προστασίας ΕΥΖΣ τόσο εντός του κράτους μέλους όσο και με τα λοιπά κράτη μέλη και την Επιτροπή.

- (18) Για να σχεδιασθούν δραστηριότητες προστασίας των ΕΥΖΣ σε τομείς που απαιτούν εμπιστευτικότητα, ενδείκνυται να εξασφαλισθεί συνεκτική και ασφαλής ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Είναι σημαντικό να τηρούνται οι κανόνες περί εμπιστευτικότητας σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾ όσον αφορά συγκεκριμένα γεγονότα σχετικά με περιουσιακά στοιχεία υποδομών ζωτικής σημασίας, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για εκπόνηση σχεδίων και διενέργεια πράξεων με στόχο την πρόκληση μη αποδεκτών συνεπειών για εγκαταστάσεις υποδομών ζωτικής σημασίας. Οι διαβαθμισμένες πληροφορίες θα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία και τη σχετική νομοθεσία των κρατών μελών. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να σέβεται την αντίστοιχη διαβάθμιση ασφαλείας που ορίζεται από τον δημιουργό του εγγράφου.
- (19) Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις ΕΥΖΣ θα πρέπει να πραγματοποιείται υπό συνθήκες εμπιστοσύνης και ασφάλειας. Η ανταλλαγή πληροφοριών απαιτεί σχέση εμπιστοσύνης που να παρέχει διαβεβαιώσεις στις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς ότι τα ευαίσθητα και εμπιστευτικά δεδομένα τους θα προστατευθούν επαρκώς.
- (20) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η δημιουργία διαδικασίας για τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ΕΥΖΣ και η κοινή προσέγγιση κατά την αξιολόγηση της ανάγκης να βελτιωθεί η προστασία των υποδομών αυτών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, ως εκ τούτου, λόγω της έκτασης της δράσης αυτής, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (21) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τη διαδικασία προσδιορισμού και χαρακτηρισμού των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας (ΕΥΖΣ), καθώς και την κοινή προσέγγιση της αξιολόγησης της ανάγκης

βελτίωσης της προστασίας των υποδομών αυτών προκειμένου να συμβάλλει στην προστασία του κοινού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

- α) ως «υποδομές ζωτικής σημασίας» νοούνται τα περιουσιακά στοιχεία, συστήματα ή μέρη αυτών που βρίσκονται εντός των κρατών μελών και τα οποία είναι ουσιώδη για τη διατήρηση των λειτουργιών ζωτικής σημασίας της κοινωνίας, της υγείας, της ασφάλειας, της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των μελών της, και των οποίων η διακοπή λειτουργίας ή η καταστροφή θα είχε σημαντικό αντίκτυπο για ένα κράτος μέλος, ως αποτέλεσμα της αδυναμίας διατήρησης των λειτουργιών αυτών·
- β) ως «ευρωπαϊκές υποδομές ζωτικής σημασίας» ή «ΕΥΖΣ» νοούνται οι υποδομές ζωτικής σημασίας που βρίσκονται εντός των κρατών μελών και των οποίων η διακοπή λειτουργίας ή η καταστροφή θα είχε σημαντικό αντίκτυπο σε δύο τουλάχιστον κράτη μέλη. Η σπουδαιότητα των επιπτώσεων εκτιμάται βάσει οριζόντιων κριτηρίων. Συμπεριλαμβάνονται οι επιπτώσεις από οριζόντιες εξαρτήσεις από άλλες κατηγορίες υποδομών·
- γ) ως «ανάλυση κινδύνων» νοείται η ανάλυση των σχετικών σεναρίων περί απειλών, προκειμένου να αξιολογηθούν τα τρωτά σημεία και οι δυνητικές επιπτώσεις της διακοπής λειτουργίας ή της καταστροφής υποδομών ζωτικής σημασίας·
- δ) ως «ευαίσθητες πληροφορίες σχετικά με την προστασία υποδομών ζωτικής σημασίας» νοούνται στοιχεία που αφορούν υποδομές ζωτικής σημασίας, τα οποία σε περίπτωση αποκάλυψής τους θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον σχεδιασμό και την εκτέλεση ενεργειών με σκοπό τη διακοπή λειτουργίας ή την καταστροφή εγκαταστάσεων υποδομών ζωτικής σημασίας·
- ε) ως «προστασία» νοούνται όλες οι δραστηριότητες που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της λειτουργικότητας, της συνέχειας και της ακεραιότητας των υποδομών ζωτικής σημασίας με στόχο την αποτροπή, το μετριασμό και την εξουδετέρωση απειλής, κινδύνου ή τρωτού σημείου·
- στ) ως «κύριοι/διαχειριστές ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας» νοούνται οι οντότητες που είναι υπεύθυνες για τις επενδύσεις ή και για την καθημερινή λειτουργία και επένδυση σε συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, σύστημα ή μέρος αυτού, το οποίο ορίζεται ως ΕΥΖΣ δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός των ΕΥΖΣ

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία του παραρτήματος III, κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τις ενδεχόμενες ΕΥΖΣ που πληρούν τα οριζόντια και τομεακά κριτήρια και ανταποκρίνονται στους ορισμούς του άρθρου 2 στοιχεία α) και β).

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

Η Επιτροπή μπορεί να επικουρεί τα κράτη μέλη, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, προκειμένου να προσδιορίζουν ενδεχόμενες ΕΥΖΣ.

Η Επιτροπή δύναται να επιστήσει την προσοχή των οικείων κρατών μελών στην ύπαρξη ενδεχόμενων υποδομών ζωτικής σημασίας οι οποίες μπορεί να θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις για τον χαρακτηρισμό τους ως ΕΥΖΣ.

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή συνεχίζουν σε διαρκή βάση τη διαδικασία προσδιορισμού ενδεχόμενων ΕΥΖΣ.

2. Στα οριζόντια κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- α) κριτήριο απωλειών (αξιολόγηση ως προς τον πιθανό αριθμό νεκρών ή τραυματιών)·
- β) κριτήριο οικονομικών επιπτώσεων (αξιολόγηση ως προς τη σπουδαιότητα της οικονομικής ζημίας και/ή υποβάθμισης προϊόντων ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των δυνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων)·
- γ) κριτήριο των επιπτώσεων για το κοινό (αξιολόγηση ως προς τις επιπτώσεις για την εμπιστοσύνη του κοινού, τη σωματική οδύνη και τη διατάραξη της καθημερινής ζωής, συμπεριλαμβανομένης της απώλειας υπηρεσιών ζωτικής σημασίας).

Τα κατώτερα όρια των οριζόντιων κριτηρίων βασίζονται στη βαρύτητα των επιπτώσεων από τυχόν διακοπή λειτουργίας ή καταστροφή συγκεκριμένης υποδομής. Τα ακριβή κατώτατα όρια που εφαρμόζονται στα οριζόντια κριτήρια καθορίζονται ανά περίπτωση από τα κράτη μέλη που έχουν συγκεκριμένη υποδομή ζωτικής σημασίας. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει σε ετήσια βάση την Επιτροπή για τον αριθμό των υποδομών ανά τομέα για τις οποίες έχουν διεξαχθεί συζητήσεις όσον αφορά τα κατώτατα όρια οριζόντιων κριτηρίων.

Τα τομεακά κριτήρια λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά των επιμέρους τομέων ΕΥΖΣ.

Η Επιτροπή, από κοινού με τα κράτη μέλη, χαράσσει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των οριζόντιων και τομεακών κριτηρίων και ορίζει κατά προσέγγιση κατώτατα όρια που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό ΕΥΖΣ. Τα κριτήρια ταξινομούνται. Η εφαρμογή τέτοιων κατευθυντηρίων γραμμών είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη.

3. Οι τομείς που θα χρησιμοποιηθούν για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα είναι οι τομείς της ενέργειας και των μεταφορών. Οι υποτομείς προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι.

Εφόσον κρίνεται αναγκαίο και σε συνδυασμό με την αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας όπως ορίζεται στο άρθρο 11, μπορεί να προσδιοριστούν και άλλοι τομείς για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Προτεραιότητα δίδεται στον τομέα της ΤΠΕ.

Άρθρο 4

Προσδιορισμός των ΕΥΖΣ

1. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη τα οποία ενδέχεται να επηρεάζονται σημαντικά από ενδεχόμενη ΕΥΖΣ σχετικά με την ταυτότητά της και σχετικά με τους λόγους για τον χαρακτηρισμό της ως ενδεχόμενης ΕΥΖΣ.

2. Κάθε κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ενδεχόμενη ΕΥΖΣ, προβαίνει σε διμερείς ή/και πολυμερείς συζητήσεις με τα λοιπά κράτη μέλη τα οποία ενδέχεται να επηρεάζονται σημαντικά από την ενδεχόμενη ΕΥΖΣ. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις συζητήσεις αυτές, αλλά δεν έχει πρόσβαση σε λεπτομερείς πληροφορίες οι οποίες να καθιστούν δυνατό τον κατηγορηματικό προσδιορισμό συγκεκριμένης υποδομής.

Ένα κράτος μέλος το οποίο έχει λόγους να πιστεύει ότι ενδέχεται να επηρεάζεται σημαντικά από ενδεχόμενη ΕΥΖΣ, η οποία όμως δεν έχει χαρακτηριστεί ως ΕΥΖΣ από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η ενδεχόμενη ΕΥΖΣ, δύναται να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή την επιθυμία του να αρχίσει διμερείς ή/και πολυμερείς συζητήσεις για το θέμα αυτό. Η Επιτροπή κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση αυτή την επιθυμία στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η ενδεχόμενη ΕΥΖΣ και μεριμνά ώστε να διευκολυνθεί η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των μερών.

3. Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ενδεχόμενη ΕΥΖΣ τη χαρακτηρίζει ως ΕΥΖΣ έπειτα από συμφωνία με τα κράτη μέλη που ενδέχεται να επηρεάζονται σημαντικά.

Απαιτείται η αποδοχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η υποδομή η οποία πρόκειται να χαρακτηριστεί ως ΕΥΖΣ.

4. Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται υποδομή χαρακτηριζόμενη ως ΕΥΖΣ ενημερώνει σε ετήσια βάση την Επιτροπή για τον αριθμό των χαρακτηριζόμενων ως ΕΥΖΣ ανά τομέα και για τον αριθμό των κρατών μελών που εξαρτώνται από κάθε χαρακτηριζόμενη ως ΕΥΖΣ. Η ταυτότητα ΕΥΖΣ είναι γνωστή μόνο στα κράτη μέλη που ενδέχεται να επηρεάζονται σημαντικά από αυτή.

5. Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ΕΥΖΣ ενημερώνει τον κύριο/διαχειριστή της υποδομής σχετικά με τον χαρακτηρισμό της ως ΕΥΖΣ. Οι πληροφορίες περί χαρακτηρισμού υποδομής ως ΕΥΖΣ διαβαθμίζονται στο κατάλληλο επίπεδο.

6. Η διαδικασία προσδιορισμού και χαρακτηρισμού ΕΥΖΣ δυνάμει του άρθρου 3 και του παρόντος άρθρου ολοκληρώνεται μέχρι τις 12 Ιανουαρίου 2011 και υπόκειται σε τακτική αναθεώρηση.

Άρθρο 5

Σχέδια ασφαλείας λειτουργίας

1. Η διαδικασία των σχεδίων ασφαλείας λειτουργίας (ΣΑΛ) προσδιορίζει τα περιουσιακά στοιχεία των ΕΥΖΣ και τις λύσεις ασφαλείας οι οποίες υπάρχουν ή εφαρμόζονται για την προστασία τους. Στο παράρτημα II εκτίθεται το ελάχιστο περιεχόμενο που καλύπτει η διαδικασία ΣΑΛ για μια ΕΥΖΣ.

2. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να αξιολογεί εάν οι χαρακτηριζόμενες ως ΕΥΖΣ που βρίσκονται στο έδαφος του διαθέτουν ΣΑΛ ή εφαρμόζουν ισοδύναμα μέτρα για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που προσδιορίζονται στο παράρτημα II. Αν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι υφίσταται ΣΑΛ ή ισοδύναμο σχέδιο και ότι τούτο επικαιροποιείται τακτικά, δεν απαιτούνται περαιτέρω ενέργειες.

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι δεν έχει εκπονηθεί ΣΑΛ ή ισοδύναμό του, διασφαλίζει, με όποια μέτρα κρίνονται αναγκαία, την εκπόνηση ΣΑΛ ή ισοδύναμου που να καλύπτει τα ζητήματα του παραρτήματος II.

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα ΣΑΛ ή τα ισοδύναμά τους έχουν τεθεί σε εφαρμογή και αναθεωρούνται τακτικά εντός ενός έτους από τον χαρακτηρισμό υποδομής ζωτικής σημασίας ως ΕΥΖΣ. Η περίοδος αυτή μπορεί να παραταθεί υπό εξαιρετικές συνθήκες, κατόπιν συμφωνίας με την αρχή του κράτους μέλους και με κοινοποίηση στην Επιτροπή.

4. Σε περίπτωση που υφίστανται ήδη ρυθμίσεις περί εποπτείας ή ελέγχου σε σχέση με ΕΥΖΣ, οι εν λόγω ρυθμίσεις δεν επηρεάζονται από το παρόν άρθρο και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που αναφέρεται στο παρόν άρθρο ασκεί την εποπτεία δυνάμει αυτών των υφισταμένων ρυθμίσεων.

5. Η συμμόρφωση με τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των κοινοτικών μέτρων για τα οποία απαιτείται, σε συγκεκριμένο τομέα, να υπάρχει σχέδιο παρόμοιο ή ισοδύναμο με ΣΑΛ καθώς και ο έλεγχος ενός τέτοιου σχεδίου από την αρμόδια αρχή, θεωρείται ότι ικανοποιεί όλες τις απαιτήσεις που βαρύνουν τα κράτη μέλη και οι οποίες απορρέουν από το παρόν άρθρο ή υιοθετούνται δυνάμει αυτού. Στις κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής, περί των οποίων το άρθρο 3 παράγραφος 2, περιέχεται ενδεικτικός κατάλογος των μέτρων αυτών.

Άρθρο 6

Αξιωματικοί σύνδεσμοι ασφαλείας

1. Ο αξιωματικός σύνδεσμος ασφαλείας λειτουργεί ως σημείο επαφής για τα ζητήματα ασφαλείας, μεταξύ του εκάστοτε κυρίου/-διαχειριστή των ΕΥΖΣ και της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους.

2. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να αξιολογεί εάν οι χαρακτηριζόμενες ως ΕΥΖΣ που βρίσκονται στο έδαφος του διαθέτουν αξιωματικό σύνδεσμο ασφαλείας ή πρόσωπο ισοδύναμων καθηκόντων. Εάν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι υφίσταται αξιωματικός σύνδεσμος ασφαλείας ή πρόσωπο ισοδύναμων καθηκόντων, δεν απαιτούνται περαιτέρω ενέργειες.

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει ότι δεν υφίσταται αξιωματικός σύνδεσμος ασφαλείας ή πρόσωπο ισοδύναμων καθηκόντων σε υποδομή χαρακτηριζόμενη ως ΕΥΖΣ, διασφαλίζει, με όποια μέτρα κρίνονται αναγκαία, τον ορισμό σχετικού αξιωματικού συνδέσμου ασφαλείας ή προσώπου ισοδύναμων καθηκόντων.

4. Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει κατάλληλο μηχανισμό επικοινωνίας μεταξύ της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους και του αξιωματικού συνδέσμου ασφαλείας ή του προσώπου ισοδύναμων καθηκόντων, με στόχο την ανταλλαγή κατάλληλων πληροφοριών που αναφέρονται σε προσδιορισμένους κινδύνους και απειλές σε σχέση με την οικεία ΕΥΖΣ. Ο εν λόγω μηχανισμός επικοινωνίας δεν θίγει τις εθνικές απαιτήσεις όσον αφορά την πρόσβαση σε ευαίσθητες και διαβαθμισμένες πληροφορίες.

5. Η συμμόρφωση με τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των κοινοτικών μέτρων, βάσει των οποίων απαιτείται, σε συγκεκριμένο τομέα, να υπάρχει αξιωματικός σύνδεσμος ασφαλείας ή πρόσωπο ισοδύναμων καθηκόντων, θεωρείται ότι ικανοποιεί όλες τις απαιτήσεις που βαρύνουν τα κράτη μέλη και οι οποίες απορρέουν από το παρόν άρθρο ή υιοθετούνται δυνάμει αυτού. Στις κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής, περί των οποίων το άρθρο 3 παράγραφος 2, περιέχεται ενδεικτικός κατάλογος των μέτρων αυτών.

Άρθρο 7

Υποβολή εκθέσεων

1. Κάθε κράτος μέλος πραγματοποιεί αξιολόγηση κινδύνου σε σχέση με τους υποτομείς ΕΥΖΣ που βρίσκονται στο έδαφος του, και τούτο εντός ενός έτους από τον χαρακτηρισμό των επί του εδάφους του υποδομών ζωτικής σημασίας ως ΕΥΖΣ στο πλαίσιο των εν λόγω υποτομείων.

2. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει ανά διετία στην Επιτροπή στοιχεία γενικού χαρακτήρα για μια συνοπτική έκθεση ως προς τις κατηγορίες κινδύνων, απειλών και τρωτών σημείων που εντοπίζονται ανά τομέα ΕΥΖΣ για τις προσδιορισμένες δυνάμει του άρθρου 4 ΕΥΖΣ που βρίσκονται στο έδαφος του.

Για τις εκθέσεις αυτές μπορεί να εκπονηθεί κοινό υπόδειγμα από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Κάθε έκθεση διαβαθμίζεται στο κατάλληλο επίπεδο το οποίο κρίνεται αναγκαίο από το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται.

3. Με βάση τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη αξιολογούν για κάθε τομέα κατά πόσον απαιτούνται περαιτέρω μέτρα προστασίας σε κοινοτικό επίπεδο για τις ΕΥΖΣ. Η αξιολόγηση αυτή επιχειρείται σε συνδυασμό με την κατά το άρθρο 11 επανεξέταση της παρούσας οδηγίας.

4. Για τη διεξαγωγή των αναλύσεων κινδύνων για τις ΕΥΖΣ, είναι δυνατόν να εκπονηθούν από την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, κοινές μεθοδολογικές κατευθυντήριες γραμμές. Η εφαρμογή τέτοιων κατευθυντηρίων γραμμών είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Συνδρομή της Επιτροπής για τις ΕΥΖΣ

Η Επιτροπή συνδράμει, μέσω της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, τους κυρίως/διαχειριστές των χαρακτηριζόμενων ως ΕΥΖΣ, παρέχοντάς τους πρόσβαση στις διαθέσιμες βέλτιστες πρακτικές και μεθόδους καθώς επίσης και ενισχυτική εκπαίδευση και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις νέες τεχνικές εξελίξεις για την προστασία των υποδομών ζωτικής σημασίας.

Άρθρο 9

Ευαίσθητες πληροφορίες για την προστασία των ΕΥΖΣ

1. Κάθε πρόσωπο που δυνάμει της παρούσας οδηγίας χειρίζεται διαβαθμισμένες πληροφορίες, εξ ονόματος κράτους μέλους ή της Επιτροπής, διαθέτει την κατάλληλη εξουσιοδότηση ασφαλείας.

Τα κράτη μέλη, η Επιτροπή και τα αρμόδια εποπτικά όργανα μεριμνούν ώστε οι σχετιζόμενες με την προστασία των ΕΥΖΣ ευαίσθητες πληροφορίες που παρέχονται στα κράτη μέλη ή στην Επιτροπή να μη χρησιμοποιούνται για σκοπούς άλλους πλην της προστασίας των υποδομών ζωτικής σημασίας.

2. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης για μη γραπτές πληροφορίες που ανταλλάσσονται κατά τη διάρκεια συνεδριάσεων στις οποίες τίθενται υπό συζήτηση ευαίσθητα θέματα.

Άρθρο 10

Σημεία επαφής για την προστασία των ΕΥΖΣ

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα σημείο επαφής για την προστασία των ΕΥΖΣ.

2. Το σημείο επαφής για την προστασία των ΕΥΖΣ συντονίζει την εξέταση των ζητημάτων προστασίας ΕΥΖΣ εντός του οικείου κράτους μέλους με τα λοιπά κράτη μέλη και με την Επιτροπή. Ο καθορισμός σημείου επαφής για την προστασία των ΕΥΖΣ δεν εμποδίζει την ανάμειξη άλλων αρχών του κράτους μέλους σε θέματα προστασίας ΕΥΖΣ.

Άρθρο 11

Επανεξέταση

Η επανεξέταση της παρούσας οδηγίας θα αρχίσει στις 12 Ιανουαρίου 2012.

Άρθρο 12

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 12 Ιανουαρίου 2011. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά και ανακοινώνουν το κείμενο των εν λόγω μέτρων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας με την παρούσα οδηγία.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο ακριβής τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. KOUCHNER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κατάλογος των τομέων ΕΥΖΣ

Τομέας	Υποτομέας	
I Ενέργεια	1. Ηλεκτρική ενέργεια	Υποδομή και εγκαταστάσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας σε σχέση με την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας
	2. Πετρέλαιο	Παραγωγή, διύλιση, επεξεργασία, αποθήκευση και διανομή πετρελαίου μέσω αγωγών
	3. Αέριο	Παραγωγή, διύλιση, επεξεργασία, αποθήκευση και διανομή αερίου μέσω αγωγών Τερματικοί σταθμοί ΥΦΑ (υγροποιημένο φυσικό αέριο)
II Μεταφορές	4. Οδικές μεταφορές 5. Σιδηροδρομικές μεταφορές 6. Αεροπορικές μεταφορές 7. Εσωτερικές πλωτές μεταφορές 8. Ωκεάνιες και θαλάσσιες μεταφορές και λιμένες	

Ο εκ μέρους των κρατών μελών προσδιορισμός των υποδομών ζωτικής σημασίας που μπορούν να χαρακτηριστούν ΕΥΖΣ γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 3. Επομένως, ο κατάλογος ΕΥΖΣ δεν συνεπάγεται αφ' εαυτού γενική υποχρέωση χαρακτηρισμού ευρωπαϊκής υποδομής ζωτικής σημασίας σε κάθε τομέα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΑΛ

Το ΣΑΛ προσδιορίζει τα περιουσιακά στοιχεία των υποδομών ζωτικής σημασίας και τις λύσεις ασφαλείας οι οποίες υπάρχουν ή εφαρμόζονται για την προστασία τους. Η διαδικασία ΣΑΛ για ΕΥΖΣ καλύπτει τουλάχιστον:

1. τον προσδιορισμό των σημαντικών περιουσιακών στοιχείων
2. τη διεξαγωγή ανάλυσης κινδύνων βασιζόμενης στα κυριότερα σενάρια απειλών, στα τρωτά σημεία κάθε περιουσιακού στοιχείου, καθώς και στις δυνητικές επιπτώσεις και
3. προσδιορισμό, επιλογή και αναγνώριση προτεραιότητας στα αντίμετρα και διαδικασίες, με την εξής διάκριση:
 - διαρκή μέτρα ασφαλείας, όπου προσδιορίζονται οι αναγκαίες επενδύσεις και μέσα ασφαλείας τα οποία είναι κατάλληλα προς χρησιμοποίηση οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με τα γενικά μέτρα ασφαλείας, όπως τεχνικά μέτρα (συμπεριλαμβανόμενων της εγκατάστασης ανιχνευτών, του ελέγχου πρόσβασης, των μέσων προστασίας και πρόληψης), οργανωτικά μέτρα (συμπεριλαμβανόμενων των διαδικασιών συναγερμού και διαχείρισης κρίσεων), μέτρα ελέγχου και επαλήθευσης, επικοινωνία, ευαισθητοποίηση και κατάρτιση, και συστήματα ασφαλείας των πληροφοριών,
 - βαθμιαία μέτρα ασφαλείας τα οποία μπορούν να ενεργοποιούνται ανάλογα με το επίπεδο κινδύνου και απειλής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαδικασία για τον προσδιορισμό από τα κράτη μέλη των υποδομών ζωτικής σημασίας οι οποίες μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ΕΥΖΣ σύμφωνα με το άρθρο 3

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας, κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τις υποδομές ζωτικής σημασίας που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ΕΥΖΣ. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται από κάθε κράτος μέλος μέσω των κατωτέρω διαδοχικών σταδίων.

Ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που δεν πληροί τις απαιτήσεις ενός εκ των ακόλουθων διαδοχικών σταδίων θεωρείται «ΕΥΖΣ» και αποκλείεται από τη διαδικασία. Ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις υποβάλλεται στα επόμενα στάδια της διαδικασίας αυτής

Στάδιο 1

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τα τομεακά κριτήρια προκειμένου να προβεί στην πρώτη επιλογή υποδομών ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο ενός τομέα.

Στάδιο 2

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τον ορισμό της υποδομής ζωτικής σημασίας δυνάμει του άρθρου 2 στοιχείο α) στην ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που προσδιορίζεται στο στάδιο 1.

Η σπουδαιότητα των επιπτώσεων εκτιμάται είτε με τη χρήση εθνικών μεθόδων για τον προσδιορισμό των υποδομών ζωτικής σημασίας είτε με αναφορά σε οριζόντια κριτήρια, στο κατάλληλο εθνικό επίπεδο. Για τις υποδομές οι οποίες παρέχουν βασικές υπηρεσίες θα λαμβάνονται υπόψη η διαθεσιμότητα των εναλλακτικών λύσεων και η διάρκεια της διακοπής λειτουργίας/αποκατάστασης.

Στάδιο 3

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει το διασυνοριακό στοιχείο του ορισμού της ΕΥΖΣ δυνάμει του άρθρου 2 στοιχείο β) στην ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που έχει περάσει τα δύο πρώτα στάδια της εν λόγω διαδικασίας. Ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που ανταποκρίνεται στον ορισμό ακολουθεί το επόμενο στάδιο της διαδικασίας. Για τις υποδομές οι οποίες παρέχουν βασικές υπηρεσίες θα λαμβάνονται υπόψη η διαθεσιμότητα των εναλλακτικών λύσεων και η διάρκεια της διακοπής λειτουργίας/αποκατάστασης.

Στάδιο 4

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τα οριζόντια κριτήρια στις εναπομείνουσες ενδεχόμενες ΕΥΖΣ. Τα οριζόντια κριτήρια λαμβάνουν υπόψη: τη βαρύτητα των επιπτώσεων και, για την υποδομή που παρέχει ουσιαστικές υπηρεσίες, τη διαθεσιμότητα εναλλακτικών λύσεων και τη διάρκεια της βλάβης/αποκατάστασης. Ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που δεν πληροί τα οριζόντια κριτήρια δεν θεωρείται ΕΥΖΣ.

Ενδεχόμενη ΕΥΖΣ που έχει περάσει από τη διαδικασία αυτή γνωστοποιείται μόνο στα κράτη μέλη τα οποία μπορεί να επηρεάζονται σημαντικά από την ενδεχόμενη ΕΥΖΣ.